

Mythologia, Venise, 1567 - Serenissimo atque christianissimo Carolo Galliarum Regi Invictissimo

Auteur(s) : Conti, Natale

Ce document n'a pas de relation indiquée avec un autre document du projet.□

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50

Formatin-4

Langue(s) Latin

Pagination 2r°-3v°

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

S E R E N I S S I M O
A T Q V E C H R I S T I A N I S S I M O
C A R O L O G A L L I A R V M
R e g i .

I n u i c t i s s i m o .

O N S I D E R A V I diutius mecum Sereniss. atque opt. Carole Rex, qui nam foret ē Christianis principibus, qui doctorum hominum ingenij hoc tempore, disciplinarumq; cognitioni faueret. Inter has meas cogitationes Ferdinandum felici memoria optimum Rom. Imperatorem naturae concessisse occurrebat, cuius benignitatem expertus essem: Imperatorem vero Sapientiss. Maximilianum & ipsum optimè de me meritum ita esse bellis rebus implicatum, ut ad leuiora negotia non liceat oculos deflectere, cum hostes semper habeant finitimos. Ex altera parte tantus Valestie familię splendor, tanta, tamque illustris humanitas & virtus, tot clatissima per omnes artates lumina sese offerebant,

A 2 vt oculos

ut oculos inde auertere minime possem. Occurrebat recens ad-
huc, & quam nulla tacebit posteritas, clarissimi cuius tui Fran-
cisci Regis memoria, qui ita in rebus bellicis floruit, ut possit
omnibus posteris esse clarissimum rei militaris recte gubernan-
dorum exemplar. Huius sapientissimis consilij nisi fortuna se-
pius fuisset aduersata, nunc omnium propè Christianorum Im-
perio cum summa omnium bonorum latitia & felicitate Vale-
lia familia potiretur, sempiternosque hostes Christiani nominis
cum tanta accessione virium profligasset. Idem clarissimus avus
tuus ita Christi cultum, ita Pontificiam autoritatem, ita æqui-
tatem pro viribus defendit, ut nisi sapientissimus Rex surgentes
hæreses oppresisset, ac nisi sceleratorum audacia restitisset, vix
tam amplam haberemus Christianam Remp. Idem tanta hu-
manitate fuit, tanta in literatos omnes beneficentia, ut discipli-
nae omnes præclarum haberent in Gallia domicilium, quod ex om-
nibus prouincijs commigrarent. Quid dicam de sapientissimo
atque fortissimo Rege Henrico patre tuo? quid de singulatibus
eius virtutibus? Cum enim duo sint Imperijs recte administran-
dis maxime necessaria; legum prudentia, & peritia rei milita-
ris, quæ semimortuis legibus animam quodammodo restituit;
ita Rex ille in utraque facultate excelluit, ut in utra fuerit præ-
stantior, non facile sit iudicare. Quantum præstiterit ingenio, &
in rebus bellicis prudentia, vel illud esse potest argumento, quod
Caroli Quinti fortissimi omnium Rom. Imperatorum, qui
unquam fuerunt, iuuenis adhuc vires ita repressit, ut non modo
suum Regnum fortissime defenderit cum summa omnium admi-
ratione; verum etiam præclarum argumentum ad posteros re-
liquerit magnitudinis animi sui; & quantus Rex erat futurus, si
diutius uixisset. Atque cum religio sit summus prudentiaz & pro-
bitatis gradus, ita acrem defenorem illum lex Christi, & Ro-
mana Ecclesia sensit, ut, si diuinus uixisset, nunc non laboraret.
Nunc vero in te uno optime Carole spem reliquam Ecclesia Chri-
sti collocauit; te unum respicit, in te unum oculos conuertit, ab-
ste auxilium implorat, per te omnes de religione controuersias
euerti cupit. Te cuius cultus protectorem, te recte religionis defen-
sorem, te hæresium euersorem esse Christus uoluit; tibi iustissi-
mas animaduersiones in impios fortunabit. Te formidabit sce-
leratorum manus, te metuant impiorum concilia. Te Rege si-
dem,

dem, iustitiam, pietatem, sapientiam eximias futuras firmissimas rationibus freti certò scimus. Nam quis fuit vñquam ex ista familia mediocris virtutis? tantus fuit omnium illorum præci-
puè splendor, qui isto nomine Caroli vocati fuerunt, vt qui-
bus virtutibus singuli excelluerint, omnem superet dicendi faculta-
tem: quippe cum vel prima Christianæ legis incunabula non me-
diocre incrementum per Caroli illius celeberrimi Regis virtu-
tes acceperint. Quantum de diuini ingenij tui præstantia ex-
pectandum sit, cum ipsum augustissimum, & per maiorum tuo-
rum uirtutes illustratum nomen palam promittit, tum pruden-
tißima illa indicia animi tui, quæ in tenera ætate edidisti, om-
nibus significarunt. Neque enim illi dubium esse debet, quòd
omnia quam honorificentissima felicissimè consequeris, Deumq;
habebis in omnia tua vota adiutorem, si hoc ita tibi persuase-
ris; quòd neque auri copia, neque equitum cataphractorum tur-
mæ, neque amplitudo Imperij homines facit illustres; sed pru-
dentia, & in rebus omnibus animi moderatio, & res cum uirtu-
te gestæ; quæ omnia uno nomine Christiana religio intra se com-
plectitur. Neque quidquam sanè plus priuatis hominibus ha-
bent Reges, nisi facultatem permulta rectè agendi, in cæteris
hominibus pene pares. Cum tanta igitur maiorum tuorum Rex
ampliss. benignitas mihi in mentem venit, qua in studiosos ho-
mines illi usi sunt, quanta omnibus sæculis cognita fuit: nō sum
veritus ne maiorum tuorum imiteris humanitatem, à quo etiam
multo clariora expectamus. Confirmauit me in hac sententia præ-
stantissimorum in omnibus facultatibus frequentia, qui locos
apud Maiestatem tuam honorificentissimos obtinent, qui viri
certè non eum locum tenerent, niñ sapientes & doctos uiros plu-
rimi faceres. Nam qualis est Princeps, facile se per aulicorum
familiariumque ingenia patefacit: quippe cum boni principes,
viris bonis, & moderatis, & sapientibus delectentur. His ego tot
rationibus impulsus sum, vt Maiestati tuæ meos hosce labores
vniuersis studiosis, vt arbitror, perutiles dicarem; vel me ipsum
potius Sereniss. Maiestati tuæ consecrarem. Demonstraui in his
omnes propè illas antiquorum fabulas, quas aniles nugas imperi-
ti crediderunt, esse grauiissimas sapientum sententias, de mundi,
clementorum, animaliumque generatione; de uiribus naturæ, de
diuina prouidentia, de animarum immortalitate, de præmijs &
supplicijs,

**Supplicijs, quæ post mortem singulis proponuntur, & de alijs his
similibus.** Peto igitur suppliciter à singulari, & verè Regia Se-
reniss. Maiestatis tuę clementia & benignitate, vt mecum hoc mu-
nus humaniter accipiat, meque habeat in suorum seruorum nu-
mero; pro cuius felicitate ac Iztitia Deum Opt. Max. assiduc
precabor.

Venetis Anno Salutis nostræ. 1567. pridie Cal. Quintilis.

Sereniss. Maiestati tuae

Deditiss.

Natalis Comes.